

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Василівська сільська рада
Бобринецького району
Кіровоградської області**
вул. Л. Топор, 6, с. Василівка,
Бобринецький район,
Кіровоградська область, 27244

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Василівської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2019 рік» (проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг зі сплати земельного податку на 2019 рік» (проект рішення 2), «Про встановлення єдиного податку на території Василівської сільської ради на 2019 рік» (проект рішення 3) (разом – проекти рішень) та документи, що надані до них листом Василівської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області від 04.05.2018 № 83.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Василівської сільської ради з питань бюджету, фінансів, власності щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проектів рішень в цілому

1. Проектами рішень на території Василівської сільської ради передбачається встановити ставки місцевих податків, передбачені статтею 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Пунктами 10.2. та 10.3. статті 10 ПКУ встановлено, що місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Згідно з пунктом 12.3. статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів **обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи**, визначенні статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, у проекті рішення 1 не визначено такий обов'язковий елемент, як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку; у проекті рішення 3 не визначені всі обов'язкові елементи податків (крім ставок єдиного податку), що передбачені вимогами статті 7 ПКУ. З огляду на вищезазначене, пропонуємо визначити в зазначених проектах рішень усі обов'язкові елементи податків або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті або розділи), якими вони встановлені, а положення, викладені в цих елементах, в свою чергу, мають відповідати вимогам ПКУ.

Також, пункти 7 та 8 додатку 3 до проекту рішення 2, якими визначається ряд обов'язкових елементів, потребує уточнення та редагування в частині визначення для кожного обов'язкового елемента земельного податку посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті або розділи), якими вони встановлені.

2. Назви проектів рішень 1 і 2 потребують редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої будуть застосовуватися встановлені ставки податків.

Щодо проекту рішення 1

1. Додаток 2 до проекту рішення 1, яким встановлюються пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, містить частковий перелік нерухомого майна, що не є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 ПКУ.

Отже, пропонуємо виключити з додатку 2 пільги, встановлені ПКУ, натомість доповнити цей додаток пільгами щодо сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановленими Василівською сільською радою відповідно до вимог підпункту 266.4.2. пункту 266.4. статті 266 ПКУ з урахуванням вимог підпункту 12.3.7. пункту 12.3. статті 12 ПКУ (за необхідності).

2. У пункті 5 додатку 3 до проекту рішення 1 пропонуємо уточнити нумерацію додатку, яким встановлюються ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Щодо проекту рішення 2

1. Пункт 2 проекту рішення 2 пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 12 Закону, згідно з якою регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Отже, пропонуємо у пункті 2 слова «та/або» замінити на слово «та».

2. Рядки 7-11 таблиці додатку 2 до проекту рішення 2, якою встановлюються пільги зі сплати земельного податку для юридичних осіб, пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 282 ПКУ, якою визначено перелік юридичних осіб, що звільняються від сплати земельного податку.

3. Підпунктом 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 ПКУ визначено, що плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до пункту 288.1. статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно з вимогами пункту 288.4. цієї ж статті, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Типовим договором, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі» (далі – Типовий договір) визначені основні вимоги до укладання такого договору. Зокрема, Типовим договором передбачено, що обчислення розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності здійснюється з урахуванням їх цільового призначення та коефіцієнтів індексації, визначених законодавством за затвердженими Кабінетом Міністрів України формами, що заповнюються під час укладання або зміни умов договору оренди.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Таким чином, діючим законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з додатку 3 до проекту рішення 2 обов'язкові елементи, що визначаються для орендної плати за землю (підпункт 1.2. пункту 1, підпункту 2.2 пункту 2, абзац другий пункту 4).

4. Пропонуємо, також виключити абзац перший пункту 4, останній абзац пункту 5 проекту рішення 2 як такі, що містять посилання на додаток 3.1. до проекту рішення 2, який відсутній.

Щодо проекту рішення 3

1. Пропонуємо, підпункт 1.1. пункту 1 виключити з проекту рішення 3, як такий, що містить норми, які не відповідають вимогам пункту 293.1. статті 293 ПКУ та частково дублює норми підпункту 1.2. пункту 1 проекту рішення 3.

2. Враховуючи вимоги підпункту 12.3.4. пункту 12.3. статті 12 ПКУ та Закону України «Про доступ до публічної інформації», пропонуємо виключити з проекту рішення 3 пункт 6 як такий, що не відповідає вимогам законодавства та суперечить пункту 3.

Враховуючи вищевикладене, **проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої**

проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив, та потребують приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень (далі – АРВ 1, АРВ 2, АРВ 3)

АРВ не повною мірою відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ 1 та АРВ 3 розробник проектів рішень обмежився лише текстовим описом проблеми, не наведено жодних даних у кількісному (грошовому) вимірі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробником при визначенні альтернативних способів досягнення цілей надано текстовий опис альтернатив, при цьому не визначено жодного числового (грошового) показника, який характеризує ці альтернативи (*наприклад: доходи місцевого бюджету, витрати суб'єктів господарювання тощо*).

Треба зазначити, що при описі альтернативи «Не прийняття регуляторного акта» в АРВ 2 розробник зазначив, що у цьому випадку земельний податок буде сплачуватися за мінімальними ставками. Зазначене не відповідає вимогам підпункту 12.3.5. пункту 12.3. статті 12 ПКУ, а, відповідно, розробником в АРВ 2 не враховано усі вимоги ПКУ, що не дало можливості правильно оцінити усі вигоди та витрати зазначеної альтернативи.

А розділах III АРВ 1, 2, 3 не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі. Розробник обмежився виключно мінімальним текстовим описом вигод і витрат усіх сторін регуляторного процесу.

Не наведено розрахунків витрат, яких зазнають суб'єкти господарювання як внаслідок впровадження проектів рішень (при сплаті податків за запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ 1, 2, 3 описано, але не обґрунтовано ставки податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритму їх визначення.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету (а, наприклад, єдиний податок встановлено на максимальному рівні), відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням розділів III АРВ 1, 2, 3, у розділах IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Розрахунки АРВ 2 не відповідають розрахункам в М-тесті, а розрахунки витрат суб'єктів малого підприємництва (далі – СМП) в АРВ 1 відсутні.

Так, у таблиці розділу III АРВ 2 визначено, що під дію акта підпадає 1 СМП. У таблиці розділу VIII АРВ 2 заплановані надходження до бюджету визначено у розмірі 739 383 гривень. При цьому, в Тесті малого підприємництва (М-тест) відсутній розділ 3 з розрахунками прямих та адміністративних витрат СМП, а в таблиці розділу 4 М-тесту визначено, що витрати 1 СМП складають 2 389,0 гривень.

У таблиці розділу III АРВ 1 визначено, що під дію акта не підпадають суб'єкти підприємництва. В АРВ 1 відсутні розрахунки їх витрат та М-тест. Зазначене не відповідає вимогам Методики, відповідно до якої у такому випадку здійснюється розрахунок витрат для СМП (М-тест) за припущення, що один СМП буде підпадати під дію запропонованого владного регулювання.

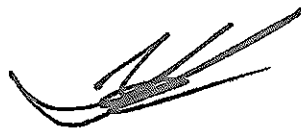
Отже, АРВ 1, 2, 3 потребують уточнення даних, перерахунку та приведення у відповідність до вимог Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Василівської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області «Про встановлення ставок та пільг зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2019 рік», «Про встановлення ставок та пільг зі сплати земельного податку на 2019 рік», «Про встановлення єдиного податку на території Василівської сільської ради на 2019 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналізу їх регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К. Ляпіна